

ZPRÁVA O ČINNOSTI HOROODÍLU ZA ROK 2010

Oddílový adresář má 43 členů, vrátil se opět Petr Pelka. Výkony odevzdalo 17 lezců, což vzhledem k tomu, že Vláďa Herzig toho leze tolik, že ztrácí přehled, znamená, že leze nejméně 18 členů.

Poslední Slanění (podle Boba třicáté) proběhlo u Šelíků na Bradle u osady Nové Zámky 27. listopadu 2010 bez předsedy Hasiče, který se chystal na (později úspěšnou) operaci s okem, zato za účasti předsedy TAKu Petrofa. Pískovcový suk má kolmou stěnu, v níž je údajně 10 cest a bystroocí v ní napočítali tři kruhy. Právě napadl první sníh a teplota se držela kousek pod nulou. To nikterak nevadilo, neboť lesem se nesla opojná vůně vařeného vína, které zahřálo.

Večer, již v příjemně vytopeném sále bývalé brusnické hospody (dnes U Šelíků), jsme zahájili tradiční schůzi. Z referátů o uskutečněných akcích jsme se dozvěděli, že přes všechnu tu bídu se někteří z nás nevidí v tomto roce poprvé. Do Černolic na zahájení sezóny se jezdí především lézt a bylo tomu tak i letos a těch statečných bylo osm. Na Vysočině počátkem května se také lezlo, jen ta účast byla nedůstojná věhlasu našeho oddílu. Květen je po léta vyhrazen také výletu na „Oberwegry“. Letos nebylo počasí příznivé, přesto se akce konala a někteří zkusili i lézt. Účast velmi blízká nule byla na podniku obecně nazývaném Pohoř. Více nás přijelo naopak počátkem července do Ostrova. Kriticky musím poznamenat, že organizace byla nevalná. Sice jsme se tam sjeli, ale roztroušeni po dvojicích jsme se dokázali najít až třetího dne. V létě se uskutečnila jediná letošní oddílová výprava do velehor. Do Vysokých Tater si jeli vyzkoušet svou odvahu a schopnosti Hasič, Franta a Pavel Vilimové. Vylezli například Motyku na Širokou, Korosadovicze na Žlté stěně nebo Šádkovy plotny. Vodní pohromou postižená chaloupka ve Ferdinandově nepřivítala letos na podzim tolik lidí jako obvykle. Jest to s podivem, neboť se již více méně stalo tradicí, že lezení zde nehrozí. Středeční osmá hodina pro některé z Prahy a Žižkova znamená neodmyslitelně společnou návštěvu některé z lezeckých stěn. V uplynulém roce to platilo bez výjimky až na letní měsíce, kdy je náhradní program na skalkách v okolí. Jelikož se těžiště této činnosti pomalu přesouvá z tělocvičny do předsálí (zde sedíc u piva klábosíc), je upřednostňováno zařízení v Týnské, kde je útulné domácí prostředí. Jedná se o otevřený program, čímž naznačuji, že mohou přijít i ti, kteří to ještě nezkusili nebo mají dosud tento čas vyhrazen telezírání či obdobné kratochvíli. Z individuálních záležitostí stojí za zmínku výlet Oliny s Cipískem do španělské Siurany, provensálské dobrodružství vyprovokované Honzou Čubou či překonání pěti tisícové hranice Milošem a Lenkou v Himalájích. Z přidružených akcí je třeba připomenout Přejezd Ferdinandov – Vítkovice, kde je stále důstojná účast o obdivuhodné výkony. Michal Borges nás seznámil účetní závěrkou a nezapomněl podotknout, že nemáme revizní komisi, která by takové věci měla kontrolovat.

Z naznačeného průběhu našeho hororoku plyne, že hodnotící shrnutí bylo obtížné. Vykroutili jsme se z toho tak, že Výstup roku nebyl vyhlášen. Na místo obvyklého vyhlášení Počinu roku tentokrát tradiční hroch putoval k Olině Jindrové. Zdůvodnění, které nebylo napadeno zní: Ta ženská je živoucím dokladem toho, že lezení není jen žvanění a lze jej provozovat na vysoké úrovni v jakémkoliv věku či počasí. Za aktivitu si znovu odvezl slona Jan Cipísek Černý. Tentokrát měl v závěsu Frantu Vilima a třetí byla naše dámská jednička Olina.

Očekávaným bodem programu bylo připomenutí jednoho neopakovatelného výkonu. Celých 60 let se v průběhu roku dožili Olina Jindrová, Ivana Vlnasová, Saša Kolský a prakticky v ten samý okamžik Petr a Pavel Šelelyo. Nezbyvá než smeknout a pográtulovat.

Hodně jsme si toho vzájemně slíbili. Ostatně jako vždy. V posledních letech se nám dařilo důsledně plnit jediný slib; totiž, že na sebe budeme hodní. Skeptici tvrdí, že lepší už to nebude. Ale co kdyby? Každopádně Sandy chystá cosi jako Oddílové paměti a členové oddílu mu na Poslední slnění ve slabé chvílce přislíbili aktivní součinnost.

Na základě tvůrčího textu od Sandyho zkrátil a mírně pro potřeby VH TAK upravil Hasič

Lezení lze provozovat také elegantně, s úctou Sandy

ZPRÁVA O ČINNOSTI CYKLO ODDÍLU ZA ROK 2010

Byl jsem Soňou požádán, abych přednesl příspěvek o činnosti cyklooddílu v roce 2010 a o výhledech na rok 2011. V TAKu ale žádný cyklooddíl neexistuje.

Existuje horooddíl, který má svého předsedu, vybírají tam příspěvky a dle jakýchsi bodů mají výkonnostní hodnocení svých členů.

My kamarádi cyklisté ale nic takového nemáme a myslím, že to ani nikdo z nás nechce. Jsme z různých tras a pro radost si pořádáme různé cyklo akce. Kdo chce, tak něco vymyslí a pozve své cyklo kamarády. Pokud se akce vydaří, může se stát tradiční. Nikomu nemusíme nic vyúčtovat, když nám při nějaké akci nevyjdou peníze, tak je dovybereme, když nám zbudou, tak je před odjezdem nekompromisně utratíme.

Pravidelně v dubnu se pořádá na chatě u Lenky v Týřovicích zahájení cyklo sezony. Většina z nás tam dojede v sobotu z Prahy na kole, cestou a po dojezdu se lehce občerstvíme a jdeme s hudebními nástroji do hospody, pozdě večer pokračujeme u ohně na chatě. V neděli brzo ráno, tedy spíš okolo poledne, vyjedeme směrem k Praze. Výjimky jedou autem, někteří cestou sednou na vlak a tak asi čtvrtina účastníků dojede až do Prahy.

V dubnu na čarodějnice, jezdíme k Rudovi do Zlenic, tam se zúčastňují i pěšáci. Krásný a dlouhý večer trávíme u ohně. Když dopoledne dopijeme všechno šampaňské, tak nás Ruda pustí domů a Marta si konečně oddechne.

Tato akce se opakuje na zlomu července a srpna, nejsou to ale čarodějnice, ale oslava Rudových narozenin.

Předtím v červnu pořádáme Tykolku, na kterou dojíždíme v pátek z Prahy na kolech, pokud je to dál, tak se přiblížíme vlakem. V sobotu jedeme na celodenní výlet s cílem, v neděli dopoledne odjedeme do Prahy na kolech.

Pokud se toho někdo ujme, tak na Husí svátky jezdíme na prodloužený víkend, nebo na týden někam dál po republice.

Vloni pořádala Kočka v Chorvatsku přes Geotour již 3. ročník kololodě. Je to úžasné, snídáme, večeříme a spíme na lodi, která nás převáží každý den na jiný ostrov, který přes den přejedeme, nebo objedeme.

V říjnu je na Kozích Horách zakončení cyklosezóny, průběh je podobný jako na zahájení, tedy v sobotu příjezd na kolech z Prahy, doobčerstvení se, odchod do restaurace, po návratu pokračování v občerstvení. V neděli zabalení, úklid a odjezd na kolech do Prahy.

Výhledy na rok 2011 jsou stejné, jako byly vloni, předloni atd.

Ještě bych se krátce zmínil o lyžooddíle, ten stejně jako cyklooddíl neexistuje, ale kdyby byl, tak by jistě a rád vzal pod svá křídla dvě úžasné akce, Spanilku a Schnilku.

Na závěr chci říci, že ať se zúčastníte kterékoliv z těchto akcí, všude uvidíte stejné známé ksichty, podle mě to je dobře.

Zapsal Karel Moravec, trasa 16

ZPRÁVA – CIPÍSCI V KEBLANECH 24.7. - 31.7. 2010 TÁBOR PRO RODIČE A PŘEDŠKOLNÍ DĚTI, 3. ROČNÍK

Co nás láká? Proč zrovna do Keblan? Některé rodiny si neumí svou rodinnou dovolenou představit idyličtěji. Proč? Že jsme uprostřed lesů. Že sbíráme borůvky, z kterých mistrně vaříme borůvkové knedlíky, koláče a jiné pochutiny. Víme, že je mnoho možností a míst, ale nikde nenajdete tak skvělou saunu a dobrodružný potok (zvláště pak když jsou povodně:). Okolí je příjemné na pěší túry, ale i na jízdu na kole. Děti se rády starají o dřevo, pomáhají vařit. Myslíme si, že je to moc fajn příprava na tábor.

Zapsala Kačka Beranová

ZPRÁVA O BYSTRÝČCE 2010

V létě 2010 jsme úspěšně navázali na tradici oblíbených TAKových táborů rodičů s dětmi, na které řada z nás jako děti jezdila. Tenkrát v 80. letech to byl chatkový tábor Bystřička nedaleko stejnojmenné přehrady. Dodnes s našimi rodiči s láskou a úsměvem vzpomínáme na krásné dovolené, které si užili dospěláci i my děti.

10. - 17.7.2010 jsme vyrazili do chatiček Rekreačního střediska Radvanec nedaleko obce Sloup v Čechách, kde nás čekal klasický chatičkový tábor – ne příliš opečovávaný, ale s nepřekonatelnou restaurací s nabídkou hotovek i různých pochutin vysoké kvality a velmi nízkých cen. Nechybělo ani točené pivo, co více si přát.

Vzhledem k tropickým teplotám jsme dost času strávili u nedalekého Radvaneckého rybníka, ale našli jsme si čas i na výrobu vlajky, drobné hry v táboře, táboráky, cestu do skal se stopovačkou plnou úkolů, stezku odvahy, lesní olympiádu a samozřejmě došlo i na pouť zakončenou obchodníkem. Každý den jsme zahajovali a zakončovali nástupem a zpívali písničku dle výběru dětí – nejčastěji jsme zpívali Sluníčko od Suchého a Šlitra. Dospělci sehráli 3 večerníčky, na programu byla Červená Karkulka, Perníková chaloupka a Šípková Růženka.

Byl to krásný týden, sešla se skvělá parta a mně se vůbec nechtělo domů. Na závěr troška statistiky: bylo nás 14 rodin - 26 dospěláků a 21 dětí, nejmladší účastníci Elišce bylo 10 měsíců a nejstaršímu Kubovi bylo téměř 6 let.

V roce 2011 pojedeme zase a o účast má zájem již 18 rodin.

Zapsala Veronika Jiravová, trasa 20